

Første behandling af forslag til lov om omsætningsafgift af forskellige varer m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3489; fremsættelsen findes i tidenden sp. 963).

Første behandling af forslag til lov om en midlertidig tillægsafgift af visse motor-køretøjer m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3509; fremsættelsen findes i tidenden sp. 963).

og

Første behandling af forslag til lov om afgift af rejsevaluta m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3513; fremsættelsen findes i tidenden sp. 963).

Lovforslagene sattes til forhandling.

H. C. Hansen: Det er et stort og et indgribende økonomisk forlig, der er blevet sluttet mellem i hovedsagen de fire gamle partier i denne sal, og det er ikke for tidligt, at det er sket. Jeg skal ikke optage nogen almindelig økonomisk diskussion ved disse forslags behandling, men jeg kan ikke lade være med at beklage, at det var nødvendigt for regeringspartierne at spilde tiden fra rigsdagsåbningen til i dag med sådanne politiske fiksfaksier, at omtrent to måneder er gået tabt. Jeg ser ganske vist, at den højtærede indenrigsminister på det konservative landsrådsmøde har erklæret, at den regning, der nu udskrives, cifre for cifre, kolonne for kolonne, er udskrevet af den tidligere regering. Den højtærede minister er for begavet til at mene denne propagandasvada, for han ved ganske udmærket, hvad prisudviklingen i udlandet og den spændte internationale situation betyder for landet, men jeg erkender, at det er et næsten umenneskeligt job for ham at skulle begrunde disse store nye skatter konservativt, så vi indrømmer ham gerne en vis margin, så meget mere som den højtærede udenrigsminister jo med klædelig beskedenhed i samme møde udtalte, at regeringen var uden noget overmod. Den socialdemokratiske regering har ikke, da den sad, lagt skjul på sin alvorlige vurdering af valutaudviklingen, hvad oplægget til valget viste. Jeg kunne ønske mig, at vor regering i det sidste halve års tid havde haft at gøre med en lige så saglig opposition, som denne regering har. Vi har ikke villet løbe fra at medarbejde. Vi har, så stærkt det har været gør ligt, forfægtet vore an-

skuelser og arbejdet for ændringer i overensstemmelse hermed, men vi tager derefter på linie med de øvrige partier medansvar for forligets resultat.

Ethvert forlig mellem flere partier er udtryk for, at meningerne er bøjet mod hinanden, og at hver part har måttet afgive en del af sin oprindelige indstilling. Det gælder også i dette tilfælde. Der er vist heller ingen plads for stærke følelser som begejstring for forliget, eftersom det udspringer af den hårdeste økonomiske nødvendighed og betyder tunge byrder for befolkningen. Men det er en styrke for rigsdagen, at den nu som i tidligere tilsvarende situationer endelig har taget ansvarets byrde på sig.

Det store spørgsmål, man stiller sig selv, og som befolkningen må stille, er dette: Er foranstaltningerne tilstrækkelige overfor vanskelighederne, og når man til ondets ro? Jeg tør ikke svare afgørende herpå. Mit parti håber det, men vi vil ikke skjule, at vi har vore tvivl herom.

Den højtærede minister har allerede trukket forligets hovedlinier op, og selvom denne forhandling vedrører de indirekte afgifter alene, må det være naturligt at stille disse i sammenhæng med de andre foranstaltninger, således som det er sket i udvalget under dets forhandlinger i den forløbne uge. Jeg vil derfor gerne gøre nogle enkelte bemærkninger herom og går ud fra, at den højtærede formand vil indrømme mig retten hertil.

Det fremgår af redegørelsen, at både merindkomstskatten og engkarleskatten er bortfaldet, og det kommer næppe som nogen større overraskelse for befolkningen efter den debat, der er ført om disse to forslag, og den åbne uvilje mod dem, som rakte langt ind i regeringspartierne. Til gengæld herfor har vi fået tillægsindkomstskatten, der hviler på de større, konstante indtægter. Det betyder, at særstillingen for ikke-forsørgere er bortfaldet. Vi er tilfredse med denne ændring. Den bundne opsparring er i alt væsentligt fastholdt i den foreslåede form, idet den dog kan udstrækkes over to år i stedet for som foreslået over eet år, og bindingen af beløbene indskrænkes til otte år. Vi anser det for en vigtig ændring, at også aktieselskaber og kooperative virksomheder er blevet medinddraget i den bundne opsparring.

Der er vel ikke grund til at lægge skjul på, at de nu overståede forhandlinger om hele skattelovskomplekset har været stærkt vanskeliggjort af det forhold, at der har skullet tilvejebringes penge både til dæk-